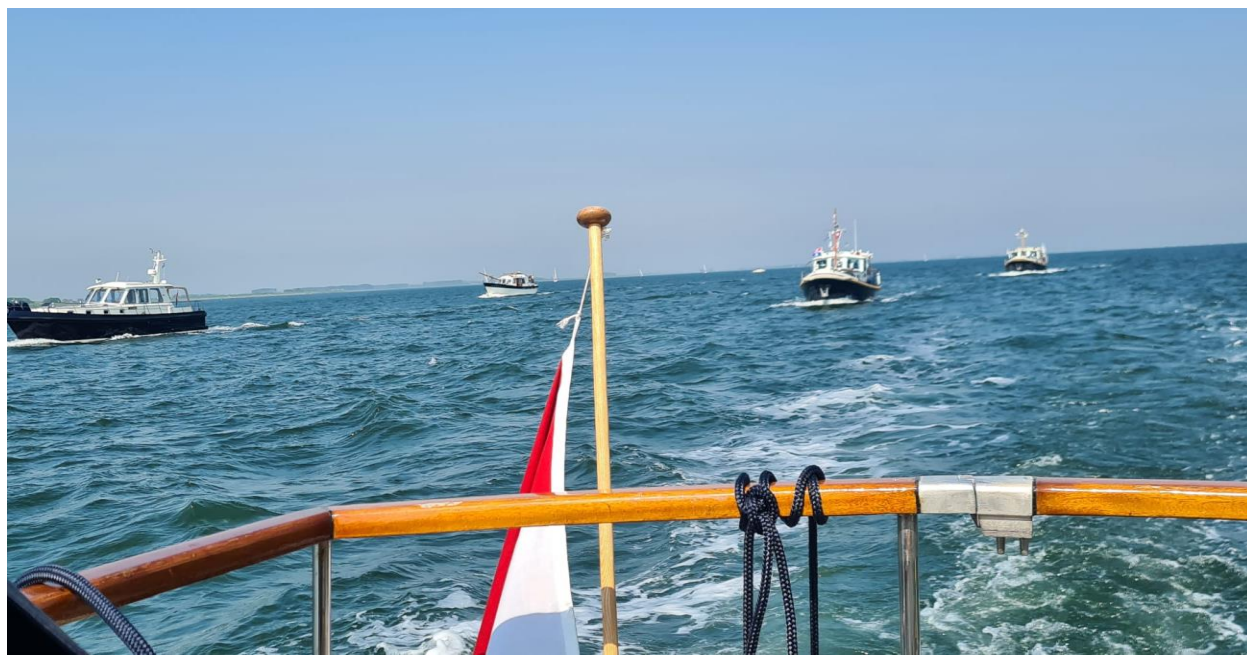

VOORJAARSTOCHT VALKYACHTS CLUB MEI 2023

PROLOOG

Het hiernavolgende verslag is geschreven vanuit het perspectief van twee “groentjes” waar het de watersport betreft.

Hoewel José en ik als tieners al samen op mijn brommer naar de Kaag, Brasem of Warmond toerden om “bootjes te kijken” en ik af en toe wel eens ging zeilen met de Flits van een schoolvriend ontbrak het tijdens mijn werkzaam leven eenvoudigweg aan tijd en gelegenheid om met een eigen boot het water op te gaan. Dat wij bijna de helft van mijn loopbaan in Azië en de Pacific woonden hielp uiteraard ook niet.

Maar in september 2020 was het dan zover: we gingen voor het eerst met Bluesette, een Valkvlet 1160 OK AK, bouwjaar 1979, het water op. Een paar uurtjes met een instructeur, daarna zelf en dat vonden we in het begin een serieuze uitdaging. In de twee jaren daarna deden we minder ervaring op dan we ons hadden voorgenomen. Enerzijds omdat in 2021 de grens tussen België (waar we inmiddels bijna 40 jaar wonen) en Nederland vanwege de COVID pandemie enige tijd dicht ging. Anderzijds omdat we in 2022 een uitgebreide refit lieten uitvoeren die uiteindelijk geen drie weken maar meer dan drie maanden duurde.

Toen de aanbrengrtocht voor de club meeting in Zeeland/Antwerpen werd voorgesteld zagen we dit als een perfecte gelegenheid om onder begeleiding van een aantal meer ervaren leden met hun schepen onze eerste grote tocht te maken. Omdat de kwaliteit van het schilderwerk van de opbouw veel te wensen overliet en de werf dit (gelukkig) ook erkende moest Bluesette in maart 2023 echter eerst nog “even” terug naar Sneek voor een nieuwe schilderbeurt. Hoewel de tijd ruim voldoende leek dreigde de opleveringsdatum een probleem te worden.

Maar uiteindelijk konden we Bluesette op vrijdag 28 april dan toch ophalen, inderdaad net vier dagen voor vertrek. Dat gaf niet, we waren er klaar voor!

Dinsdag, 2 mei 2023

Na een vroeg vertrek uit België werd de dag grotendeels besteedt aan het inrichten en provianderen van ons schip voor de grote reis. In de namiddag verlieten we ons schiphuis te Grou om een kilometer verderop ligplaats te kiezen in de Hellinghaven waar inmiddels ook een aantal andere clubleden met hun schepen waren aangekomen. Sommigen om mee te gaan, anderen om ons uit te zwaaien.

Het aanvankelijke idee om de nacht bij het Starteiland op het Pikmeer door te brengen en woensdagmorgen vandaar te vertrekken werd verlaten vanwege een weerbericht met vrij krachtige wind. Inderdaad bleek de Hellinghaven een betere keuze want we brachten er een comfortabele nacht door.

Woensdag, 3 mei 2023

Nadat de Maja en de Jildou zich bij de Maja, de Stanos, en de Blauwe Wikel gevoegd hadden kon de reis aanvangen. Hayo en Maaike moesten helaas te elfder ure verstek laten gaan maar kwamen ons wel uitzwaaien toen we Spannenburg passeerden op weg naar het Tjeukemeer.

Het Tjeukemeer was een voor ons onvergetelijke plek omdat daar op 4 april 2022 met windkracht 5 en in de stromende regen het stuurwiel van Bluesette was losgekomen. Gelukkig verloren we deze keer geen onderdelen en was het weer ook aanzienlijk beter. Zonnig, met een fris windje dus zeker niet slecht voor begin mei.

Na het passeren van Echtenerbrug werd het terrein voor ons onbekend. Ook naderde de eerste sluis van ons (vaar)leven, de Linthorst Homan, genoemd naar Mr Harry Linthorst Homan die na de Tweede Wereldoorlog maar liefst 25 jaar Commissaris van de Koningin in Friesland was. Gelukkig werden wij door diverse crews met raad en daad terzijde gestaan en verliep de passage van deze sluis voor ons zonder blijvende trauma's.

Het doorkruisen daarna van het National Park Weerribben-Wieden was ook een novum voor ons en we genoten er met volle teugen van. Gemaakt door mensen is het een gebied ontstaan door vervening, turfwinning, overstromingen, stuwwallen, weren, ribben en wieden. De beperkte snelheid bood gelukkig dan ook alle gelegenheid om het fraaie landschap en de pittoreske dorpjes goed in ons op te nemen.

Via Muggenbeet en het Moddergat kwamen we uiteindelijk op het Noorderdiep terecht waar we tegen half 5 het sluisje van Blokzijl in zicht kregen. Rond 17 uur konden we Bluesette bij de andere Valkvaarders in de late middagzon afmeren in de mooie haven van Blokzijl, ten tijde van de Zuiderzee een belangrijk handelspunt en vandaag nog altijd geliefd bij de watersporters om zijn deels beschermde dorpsgezicht en het befaamde restaurant Kaatje bij de Sluis dat al sinds jaar en dag een vermelding in de Michelingids heeft.

Donderdag, 4 mei 2023

Zoals afgesproken vertrokken we met de rest van de “aanbrengers” om 9:30u uit Blokzijl richting Elburg. Met Overijssel aan BB en Flevoland aan SB draaiden we uiteindelijk SB uit het Zwarte Meer op.

Uiteraard bewonderden we de tussen het Ketelmeer en het Zwarte Meer gelegen balgstuw (de grootste ter wereld en de enige die als stormvloedkering bedoeld is), een mooi stukje Hollands waterbeheersingsvakwerk, aangelegd om het gebied langs het Zwarte Meer te beschermen tegen vanuit het Ketelmeer opgestuwd IJsselmeerwater.

Daarna kwamen we met een ruime bocht over het Ketelmeer tenslotte op het Vossemeer terecht, richting de voormalige Roggebotsluis waarna rond 14u de Reevesluis gepasseerd werd.

Een goed uurtje later slaagde de Valkyachts armada er met enig passen en meten in gezamenlijk een plaatsje te vinden in de gezellige jachthaven van Elburg. Een deel van de gemeente is beschermd stadsgezicht. Verder zijn er in Elburg enkele honderden rijksmonumenten, gemeentelijke monumenten en een aantal oorlogsmonumenten maar die moeten we nog gaan bekijken.

Terwijl José de boot op orde bracht maakte ik in heerlijk weer een wandeling. Eerst naar de goed uitgeruste watersportwinkel van Elburg Yachting, daarna naar een lokale viswinkel om wat lekkers voor het avondmaal te scoren.

Vrijdag, 5 mei 2023

Na op tijd te zijn vertrokken richting Naarden werd het al snel duidelijk dat het Nederlands klimaat wel aan het veranderen is maar in mei zeker nog geen Mediterraan karakter heeft. Donkere wolken pakten zich samen en al snel daarna viel de eerste regen, met tussendoor ineens korte perioden van felle zonneschijn.

Terwijl de tijd verstreek werd het niet beter, eerder slechter want de regen werd intenser en uiteindelijk volgde er, kort voor de sluis van Nijkerk, ook nog een flink onweer.

Aangezien dit geen veilige situatie was om buiten op het dek te zijn werd besloten om te blijven dobberen tot het onweer was overgetrokken. Daarna passeerden we in de stromende regen de sluis en vervolgden onze weg richting de jachthaven van Naarden, een stadje met een lange historie die teruggaat tot het jaar 1000, waar we uiteindelijk tegen 18u onder een waterig zonnetje allemaal een passantenplekje konden bemachtigen.

Trouwens, de Merlin die op de foto te zien is lag er heel toevallig al maar de eigenaar vond ons kennelijk niet gezellig genoeg om spontaan tot het lidmaatschap te besluiten.

Die avond was het de beurt aan Bluesette om de gebruikelijke palaversessie (bespreken van route en andere details voor de volgende dag plus het aanwijzen van een “Schout-bij-nacht” die voorop zal varen en zo nodig melding maakt van opdoemende problemen (of mooie vogels) over de vloer te krijgen. Na het afwerken van de agenda bleef het nog lang onrustig in Naarden . . .

Weet iemand misschien nog waar onze gasten – enigszins verontrust zo lijkt het – naar kijken?

Zaterdag, 6 mei 2023

Het belangrijkste besluit van het palaver de avond tevoren was dat we iets later zouden vertrekken want het traject van Naarden naar Maarssen zou in maar iets meer dan vier uur zijn af te leggen.

We voeren buitenom over het Markermeer en kwamen bij Muiden weer binnen. Ondanks dat het weekend was leverde de sluis geen wachttijd op en konden we vlot doorgaan richting Weesp.

Daarna binnendoor naar de Vecht waar we genoten van de prachtige buitenplaatsen en het vele groen.

Ook het weer werkte mee en de zon liet zich regelmatig zien. Tegen 14u kwamen we op onze afmeerplek in Maarssen aan.

We benutten de droge middag om boodschappen te doen en wat in het mooie dorpscentrum rond te wandelen. Gelukkig waren we net op tijd terug bij Bluesette toen tegen een uur of vijf de regen weer met bakken uit de hemel viel.

Pas na het dagelijks palaver – deze avond aan boord van De Blauwe Wikel – droogde het even op wat aan iedereen de kans gaf min of meer droog zijn eigen boot te bereiken.

Zondag, 7 mei 2023

Onder een grijze hemel vertrok onze Valkgroep die ochtend naar de volgende stop op onze reis naar Zeeland: Wijk-bij-Duurstede. Na een klein incident (de Stanos verloor haar toplicht wegens “mast vergeten te strijken”) hobbelden we het Amsterdam-Rijnkanaal op. Het Merwedekanaal was op dat moment gestremd dus was er voor gekozen om via Wijk en Heusden te varen. Het Amsterdam-Rijnkanaal was daarvoor de meest rechtstreekse route maar de Lek was mooier en we hadden de tijd.

Maar op op de Lek terecht te komen moesten we nog wel “even” door de Prinses Beatrixsluizen. Met onze beperkte ervaring bleek dat wel even een uitdaging te zijn, vooral omdat we er niet op bedacht waren dat de sluisbolders zo ver uit elkaar lagen. Uiteindelijk kregen we Bluesette vast aan een stalen ladder en was het een kwestie van touwtjes overpakken, geen groot probleem dus.

De kort erna volgende sluis bij Hagestein werd vlot gepasseerd waarna we konden genieten van het mooie weideland dat met de Lek meekronkelde, richting Wijk.

Rond een uur of twee voer de flottilje de jachthaven van Wijk binnen.

Alleen stelden we vast dat de havenmeester onze reservering in plaats van “6 schepen” te hebben genoteerd als “1 schip met 6 mensen”.

Zo vroeg in het seizoen was dat geen probleem, er was plaats genoeg voor iedereen.

Wijk bleek een heel aardig plaatsje te zijn met wat monumentale huizen en huisjes alsmede een echt kasteel. Daar werd livemuziek ten gehore gebracht maar toen wij eraan kwamen stopte de band net met spelen want hun programma duurde helaas maar tot vijf uur.

In de vroege middeleeuwen lag op de plaats van het huidige Wijk-bij-Duurstede een van de belangrijkste handelsplaatsen van Noordwest-Europa: Dorestad. Het uiteindelijk verval van Dorestad leidde dan weer tot grote bloei van plaatsen als Tiel, Deventer en later Utrecht. Het Museum Dorestad zou de moeite van een bezoek waard zijn dus dat is wellicht iets voor een volgende trip.

Maandag, 8 mei 2023

Met wat beter weer in het vooruitzicht verlieten de Valkvaarders die ochtend de haven van Wijk op weg naar de volgende stop: Heusden, ook een vestingstadje.

Dat betekende een stukje Amsterdam-Rijnkanaal tot de Prins Bernardsluis en vandaar stuurboord uit in de afvaart de snelstromende Waal op, ook weer een nieuwe ervaring voor ons.

De voorop varende Schout-bij-nacht (heb helaas niet bijgehouden wie welk traject leidde dus kan niemand persoonlijk noemen) maakte de ervaring voor ons een stuk aangenamer door regelmatig iets te melden via de marifoon. De Waal oversteken naar de sluis van Sint-Andries was daardoor ook veel gemakkelijker.

Tegen de tijd dat we Heusden in zicht kregen werd het weer wat droger en bij aankomst scheen de zon zelfs.

We hadden zes plaatsen in de havenkom kunnen reserveren waardoor we geheel omringd werden door het pittoreske Heusden, een gerestaureerd vestingstadje met zo'n 1300 inwoners en een plaats met een lange geschiedenis waarvan al rond het jaar 700 voor het eerst melding werd gemaakt.

Aangezien het de volgende dag niet alleen de Dag van Europa zou zijn maar ook de verjaardag van organisator van deze “aanbrengrtocht” Ton, werd ik op een missie gestuurd om een passend cadeau te vinden. Een mooie fles leek mij voor deze gelegenheid voor de hand te liggen maar de beste wijnzaak ter plekke – De Heeren Van Heusden – was op maandag gesloten dus daar greep ik even mis. Uiteindelijk bleek de plaatselijke groentenzaak ook een mooie verzameling speciaalbieren te hebben dus kon ik daar mijn slag slaan.

Dinsdag, 9 mei 2023

Dat het ook die ochtend weer eens plensde kon de Valkvaarders er niet van weerhouden Ton een aubade ter gelegenheid van zijn verjaardag aan te bieden, hetgeen wel in de smaak viel. Evenals de biertjes, gelukkig.

Daarna was het rap trossen los want de afspraak was dat we die dag in Willemstad zouden aansluiten bij de andere deelnemers aan de Voorjaarstocht. In de stromende regen koersten we op het Hollands Diep aan waar we de Moerdijkbrug passeerden.

Met de auto hadden we dat van en naar België natuurlijk al honderden keren gedaan maar met de eigen boot was het varen op dit grote water een geheel nieuwe ervaring.

De drukke beroepsvaart op dit water deed ons ook beseffen hoe belangrijk AIS kan zijn om die grote schepen te zien aankomen, vooral als je geen direct zicht op een waterweg hebt. Nu waren we blij met de aanwijzingen van de S-b-N waardoor we niet verrast werden door de snelheid waarmee een groot vrachtschip voor ons langs richting Dordrecht draaide.

Aangekomen te Willemstad was het een goed weerzien, dan wel een goede kennismaking met de aansluiters: de Compaen, de Kailuha, de Zeeotter en de Jozina. In een van de plaatselijke kroegen werd gezamenlijk een borrel gedronken waarbij ook Ko van de Onverw8 zich aansloot. Bij hem thuis zou de hele groep de volgende dag afmeren voor de traditionele BBQ.

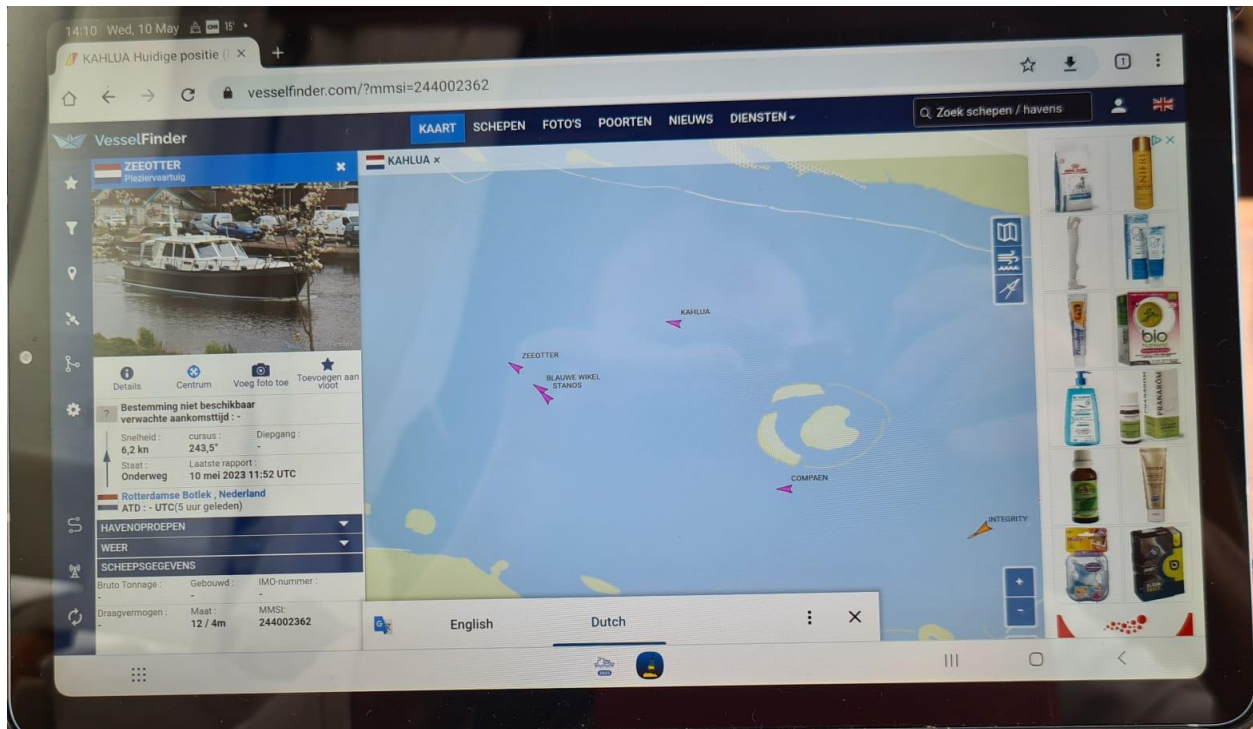

Donderdag, 10 mei 2023

Vanaf Willemstad passeerden de Valkvaarders vlot de Volkeraksluis om vervolgens over het Volkerak op te stomen richting Oude-Tonge.

Via VesselFinder waren de diverse clubleden met AIS aan boord goed te volgen.

Na een paar uurtjes kwam Oude-Tonge in zicht.

Bij Ko aangekomen duurde het even voor we allemaal een ligplaats hadden gevonden maar eenmaal dat alle touwtjes vast waren leverde al die afgemeerde Valkyachts een schitterend plaatje op.

José en ik gingen eerst nog even wat inkopen doen in het dorp waarna we op de terugweg, op aanraden van Ko, het Watersnoodmonument bezochten wat inderdaad zeer de moeite waard bleek te zijn.

De BBQ was door gastheer Ko & Co (zijn familie dus) perfect verzorgd, complimenten! Mede daardoor was het ook een perfecte, gezellige gelegenheid om met iedereen een babbel te doen.

Donderdag, 11 mei 2023

De volgende ochtend, na nog een uitgebreide filmsessie met de drone (op basis waarvan later een leuke video van ons bezoek aan Oude-Tonge gemaakt zou worden), draaiden we bakboord uit de Krammersluis waar we met wat passen en meten allemaal in mee konden.

Daarna ging het onder een flauw zonnetje op de Oosterschelde richting Zierikzee.

Een foto van de iconische Zeelandbrug mag hier natuurlijk niet ontbreken.

In Zierikzee konden we zonder problemen als groep een ligplaats kiezen.

Daarna wachtte ons een borrel ter gelegenheid van Ton's verjaardag waarbij het weer zowaar meewerkte.

's Avonds maakten we van de gelegenheid gebruik om in een nabijgelegen restaurant de veelgeroemde Oosterscheldekreeft te proeven die maar een paar maanden per jaar op het menu mag staan.

Vrijdag, 12 mei 2023

Die ochtend bezocht ik met een paar andere Valkvaarders met een gedeelde taxi het Watersnoodmuseum in Ouwerkerk, een kleine 10 kilometer verderop. Helaas zonder José die een verkoudheid voelde opkomen en zich niet helemaal fit voelde.

Het werd een hele leerzame ochtend in een museum gevestigd in de enorme caissons die zijn gebruikt voor het sluiten van het laatste dijkgat bij Ouwerkerk na de watersnoodramp van 1953. Het museum ligt in een bijzonder krekengebied dat gevormd is door de ramp.

Voor de middag stond een stadswandeling op het programma waarbij we door een zeer kundige gids een aantal bezienswaardigheden van Zierikzee uitgelegd kregen.

Na een interessant programma was het die avond met een glaasje wijn en een Netflix serie goed toeven op Bluesette. Alleen het recht tegenover onze ligplaats gelegen café zorgde helaas wel voor de nodige reuring al belette ons dat gelukkig niet om uiteindelijk toch de slaap te vatten.

Zaterdag, 13 mei 2023

Het werd een vlot tripje over de Oosterschelde, zo'n 20 kilometer richting Yerseke. Het binnenlopen van de haven vereiste binnen de tonnetjes blijven maar dat bleek voor niemand een probleem en dus lagen we vlot in de haven op een redelijk zonnige zaterdagmiddag.

In de middag kregen we deskundige en interessante uitleg over de plaatselijke mossel-, oester- en kreeftenweek.

Het aan de jachthaven gelegen restaurant De Viskêête bleek een prima keuze voor het gezamenlijke diner te zijn.

Zondag, 14 mei 2023

Terwijl de Valkvaarders zich die ochtend opmaakten voor een vroeg vertrek naar Antwerpen liep op de groepsapp de mededeling binnen dat Jaap van de Jildou wegens gezondheidsredenen had moeten besluiten niet verder te gaan. Wik en Oene van de Maja besloten daarop bij hen te blijven wat ons ook aan het denken zette.

De weersverwachting voor na het weekeinde was niet geweldig wat zeer waarschijnlijk zou leiden tot een terugtocht over een onstuimige Westerschelde danwel één of zelfs meerdere dagen in Antwerpen wachten op beter weer. Het Schelde-Rijnkanaal zou ook bij mindere weerscondities goed te bevaren zijn maar daar was (op Belgisch grondgebied) AIS verplicht en dat was dus geen optie.

Vanwege de toen al spelende lekkageproblemen in de keuken (die medio november ten tijde van het schrijven van dit verhaaltje nog altijd niet zijn opgelost) konden we ook niet onbeperkt weg blijven wat ons uiteindelijk deed besluiten om bij de Jildou en de Maja aan te sluiten, aanvankelijk met het idee om gezamenlijk terug naar Friesland te varen.

Na de Antwerpengangers uitgezwaaid te hebben deden we het rustig aan en kwamen pas in de middag in Tholen aan waar het niet druk was. Niettemin vroeg de havenmeester (na haar volledig medisch dossier met ons gedeeld te hebben inclusief details over verwijderde organen) ons om zoveel mogelijk aan te sluiten want de volgende dag zouden er een paar grote schepen komen.

Bij een glaasje wijn en een hapje bespraken we met de anderen aan boord van Bluesette hoe we de terugtocht zouden aanpakken. In dat gesprek werd echter al snel duidelijk dat de anderen van plan waren om langer over de terugreis te doen dan wij ons konden veroorloven. Wat ertoe leidde dat wij ter plekke besloten de vele goede raad en opgedane ervaring dan maar in de praktijk te gaan brengen door zelf terug naar Grou terug te varen.

Bluesette had ook wat kleine ongemakken ontwikkeld waaronder een af en toe niet werkende walstroomaansluiting (met dank aan Alexander van de Kailuha die met telefonisch advies van Marcel vaststelde dat het probleem niet bij de Victron omvormer zat), een lekkend overdrukventiel op de boiler (met dank aan Pim die met wat tape de lekkage wat wist te verminderen) en een niet goed werkende grijswaterpomp.

We bedachten daarom een route die ons via het Schelde-Rijnkanaal en de Dintel in Geertruidenberg moest brengen. De Biesbosch lag daar recht tegenover en na wat mooie referenties over de Aakvlaai gelezen te hebben namen we ons voor om daar de nacht door te brengen. De volgende dag konden we dan naar de jachthaven van Drimmelen varen en zien of een van de daar gevestigde scheepsonderhoudsbedrijven ons pompprobleem kon oplossen.

Maandag, 15 mei 2023

Uiteraard vonden we het best wel een beetje spannend om voor het eerst helemaal alleen de haven van Tholen uit te varen. Ook een bekende boeg achter of spiegel voor ons werd natuurlijk gemist wat duidelijk maakte dat we het helemaal zelf moesten gaan doen. Maar we hadden een strak plan uitgedacht en gelukkig verliep de reis vlot.

Het duurde wel een kwartiertje voordat de spoordraaibrug bij Zevenbergen voor ons geopend werd maar daarentegen waren we het enige schip in de Marksluis bij Oosterhout waardoor het schutten daar extra vlot verliep. Maar bij Geertruidenberg begon het weer te hozen en ook stevig te waaien wat ons deed besluiten om dan maar rechtstreeks naar de jachthaven van Drimmelen te varen.

De havenmeester was al niet meer aanwezig maar instrueerde ons om na de ingang stuurboord uit te gaan en daar een plekje te zoeken. Heel gemakkelijk, wijst zich vanzelf. Dat bleek uiteindelijk toch een beetje minder eenvoudig dan het in eerste instantie klonk. De jachthaven was heel groot en bestond uit meerdere delen die – zo ontdekten we pas de volgende dag – door verschillende partijen uitgebaat werden. Stuurboord uit vonden we nergens een vrije plek en we werden ook nog eens alle kanten op geblazen want de wind trok flink aan.

Bakboord uit was wel plek en tussen een paar heel sjeke jachten vonden we dan toch een mooie plek voor Bluesette. Inmiddels leek het wel november, zo regende en waaide het. Maar met de kachel aan werd het al snel behaaglijk en brachten we ondanks de loeiende wind toch een rustige nacht door in de haven van Drimmelen.

Dinsdag, 16 mei 2023

De volgende ochtend was het droog, zonnig maar winderig. Alles wat op de agenda stond kon gedaan worden maar lag wel een flinke wandeling van de boot vandaan.

Eerst naar het havenkantoor, te bereiken met een zelfbedieningspontje, waar ik erachter kwam dat we in het verkeerde deel van de haven lagen. Was gelukkig geen probleem, gewoon 30 euro afrekenen en dan was het in orde, vooropgesteld dat we ten laatste om 12u zouden vertrekken.

Dat waren we sowieso wel van plan maar eerst moest er nog iemand gevonden worden om naar de pomp te kijken. Na een stevige wandeling de andere kant op werd ik door een vriendelijke mevrouw verzekerd dat haar zoon zou komen als hij met zijn tractor terugkwam van het wegbrengen van een boot naar Lage Zwaluwe. Dat leek me nogal een end gezien de beperkte snelheid van een tractor maar het viel mee. Om 13u werden we gebeld dat we de Bluesette naar hun steiger mochten varen.

De zoon zag zo snel niet wat er aan de hand was maar een collega had het direct door. De pomp lekte wat maar het probleem was een verstopte slang. Na het verwijderen van een fikse haarbal pompte het water weer als vanouds weg en konden wij vertrekken.

Via de Biesbosch wilden we naar Werkendam varen en dan stroomopwaarts de Merwede op. Alleen, het lot besliste anders want bij het opdraaien van het Spijkerboor kwamen we muurvast te zitten. Andere bootjes voeren ons moeiteloos voorbij en volgens de waterkaart zouden wij ook geen probleem moeten hebben. Maar wel dus, er zat geen enkele beweging meer in.

Na een kwartiertje wrikken en draaien besloten we onze pechdienst te bellen. Ze kwamen eerst met wat trucjes maar die werkten ook niet. Daarna werd een sleepploeg gemobiliseerd maar die moest uit Dordrecht komen dus dat ging nog wel even duren. Maar na nog een kwartiertje gewrikt en gewrongen te hebben schoot Bluesette ineens naar achteren en waren we los!

Na snel de pechdienst afgebeld te hebben kwam de waterkaart op tafel en besloten we de Bergsche Maas verder op te varen. Het liep al tegen drie uur dus heel ver zouden we die dag niet meer kunnen komen

Tegen zes uur voeren we met 10 meter onder de kiel de Zandmeren bij Kerkdriel op en werden we door de havenmeester telefonisch naar een ligplaats gedirigeerd. We hadden ons plan om de volgende dag via de sluis van Sint-Andries de Waal op te gaan in de Valkyachts club app gedeeld maar kregen het stellig advies om zo lang mogelijk op de Maas te blijven.

Een wijze raad, zoals ons naderhand zou blijken . . .

Woensdag, 17 mei 2023

Na afgerekend en water gebunkerd te hebben passeerden we die ochtend vlot de Maximasluis.

Met een lekker zonnetje stoomden we richting Grave met de verwachting dat we de sluis daar al even vlot zouden passeren. Maar een rekening vooruit komt zelden uit, dat zei mijn moeder al en ze bleek weer eens gelijk te hebben.

Over de marifoon liet de sluiswachter weten dat de deur niet goed sloot en dat eraan gewerkt werd. Dat kon nog wel even duren dus mochten we ligplaats nemen aan het remmingwerk waar het wachten begon. Er druppelden nog wat pleziervaarders binnen waarvan er een paar direct rechtsomkeer maakten en anderen bij ons kwamen liggen. Ook de beroepsvaart meerde af, waaronder een groot containerschip, de Antonia.

De tijd verstreek en uit de gesprekken tussen de beroepsschippers en de sluiswachter maakten we op dat het maar langzaam vooruit ging. Maar tegen zeven uur kwam dan toch de melding dat de deur weer leek te werken. Er moest nog getest worden maar als dat OK was konden we geschut worden. Na 10 minuten was het motoren starten en mochten we voor de sluisdeur gaan liggen. Een beroepsvaarder was het daar hardgrondig mee oneens (“hebben die jachies nu voorrang op de beroepsvaart?”) maar de sluiswachter hield voet bij stuk: de Antonia mocht naar binnen en wij moesten er achteraan zodat alle “jachies” in één keer mee konden. Nog even leek het mis te gaan omdat de deur toch nog niet goed werkte dus moesten we allemaal weer dobberen en draaide de Antonia haar spudpalen uit.

Na nog een tijdje bij een gastvrije schipper langs zij gelegen te hebben draaide de sluisdeur dan toch open en mochten de pleziervaarders naar binnen nadat de Antonia was afgemeerd en de motor uitgezet.

Een klassiek scheepje (een kleine, mooi gerestaureerde Super Van Craft) die na ons was gekomen schoot snel voor ons naar binnen waarna de twee heren voor een mooi schouwspel zorgden door er een klein kwartier over te doen voordat ze hun boot eindelijk vastgemaakt kregen. We voelden ons ineens heel ervaren, ook omdat we zonder problemen vier breed lagen en we links en rechts vlot vast kregen. Tegen 8 uur waren we dan eindelijk de sluis door en besloten we direct de jachthaven van Grave in te draaien. Dat idee hadden nog wel wat meer mensen maar we hadden geluk en vonden nog net een plekje, heel toevallig achter een andere Valkvlet.

Na een late maaltijd en een glaasje malt whisky toe zochten we die avond bekef onze kooi op.

Donderdag, 18 mei 2023

De plaatselijke AH bleek handig op loopafstand van de marina te liggen dus ging ik daar eerst het boodschappenlijstje afwerken. Tegen half 11 draaiden we de Maas weer op en ging het kort daarna bakboord uit richting Nijmegen via het Maas-Waalkanaal.

De Weurtsluis was ook gestoord geweest maar functioneerde probleemloos toen wij eraan kwamen waarna we stuurboord uit de Waal opdraaiden. Natuurlijk eerst melden bij de verkeerspost waar ons vriendelijk verteld werd dat er een stroom van zo'n 5 km/u stond. Stroomopwaarts hielden we zo'n 7-8 km/u over, het ging dus nog wel even duren voor we bij het Pannerdens Kanaal zouden zijn.

Het was inderdaad spannend met veel beroepsvaart in de op- en afvaart. Met een Duitse aak die het blauwe bord toonde deden we vlot een SB-SB passage en daarna leek het een kwestie van goed de stuurboordwal houden.

Maar na enige tijd kreeg ik de Indigo in mijn spiegel en die werd steeds groter. Nog verder naar de wal leek me riskant maar ondanks al mijn pogingen om het beroepsschip zoveel mogelijk ruim baan te geven kreeg ik toch te maken met een razende schipper die naast zijn stuurhut naar mij stond te foeteren.

Wat hij zei kon ik uiteraard niet verstaan maar toen het schip wel erg dichtbij kwam besloot ik toch maar dekking te zoeken tussen de kribben en daar betere tijden af te wachten. Geen idee wat ik verkeerd gedaan had maar de schipper in kwestie vond mij duidelijk voor het leven ongeschikt voor het besturen van een boot.

Gelukkig kwam niet lang daarna het Pannerdens Kanaal in zicht waar we eerst wat voorbijvoeren om daarna dwars op de stroom mooi langs stuurboord in wat rustiger vaarwater uit te komen.

We hadden eerst gedacht om in of bij Arnhem aan te leggen maar na de stressvolle ervaring van het varen op de Waal besloten we eerst maar eens bij Loowaard te gaan kijken waar volgens de kaart ook een jachthaven moest zijn, wederom aan een diepe zandput gelegen.

De toegang was overigens verrassend ondiep maar door precies de tonnetjes te volgen bleek dat geen probleem te zijn. Het haventje bleek klein te zijn met wel walstroom maar geen water, althans niet geschikt voor menselijke consumptie. Maar het was er heerlijk stil en na een dag met zoveel emotie sliepen we aan die plas als een blok.

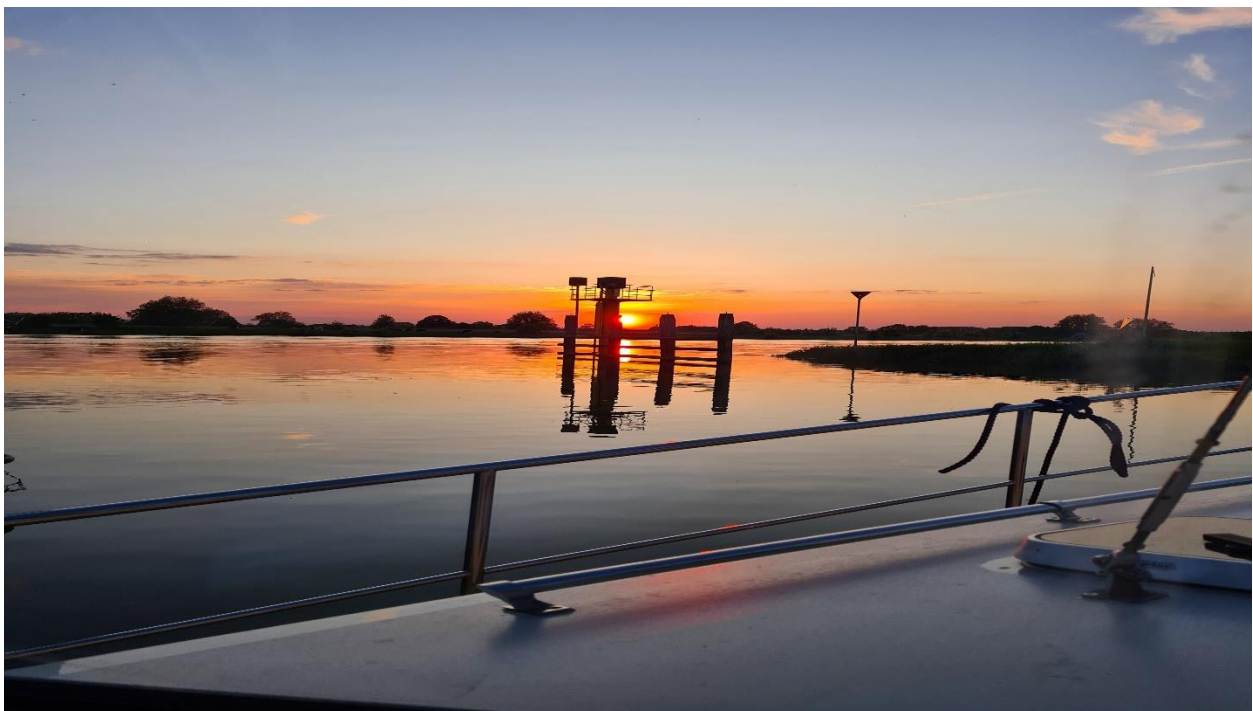

Vrijdag, 19 mei 2023

Na een kort tochtje op het Pannerdens Kanaal draaiden we stuurboord uit de Hollandse IJssel op. We wilden de rivier tot Zwolle volgen, aanvankelijk met het idee om tot Hattem te komen. Stroomafwaarts ging het vlot met een kilometer of 15-16 en behalve af en toe een pontje verder weinig beroepsvaart. Met goed weer genoten we van het zicht op plaatsen als Zutphen en Deventer met kleine dorpjes ertussen, omringd door weilanden.

Hattem bleek toch wel wat ver te zijn dus kozen we ligplaats in het kleine haventje van Wijhe, recht naast de rivier.

Zaterdag, 20 mei 2023

Gedurende de nacht zorgden langsvarende grote schepen af en toe voor wat deining maar we sliepen toch goed en vertrokken die ochtend met het goede voornemen om een heel eind richting Friesland te komen.

Bij Zwolle liet de sluiswachter mij weten dat er met een minuut of tien wat pleziervaart uit ging komen waarna wij naar binnen zouden kunnen. Tevreden gaf ik wat gas om naar de wachtsteiger te gaan maar de motor maakte een slippend geluid. Ik probeerde het nog eens maar met hetzelfde resultaat. Door de wind dreven we in de richting van het remmingwerk voor de beroepsvaart waar ik snel mee het dek op ging om Bluesette vast te leggen. Op dat moment zag ik wat het probleem was. Een landvast was overboord gegaan en zat in de schroef, het touw stond helemaal strak.

Ik meldde het voorval aan de sluiswachter die het geen probleem vond dat wij op een plaats voor de beroepsvaart moesten liggen. Daarna belde ik de pechdienst. “Oh, bent u niet die meneer die een paar dagen geleden ook al vastzat in de Biesbosch”. Knarsetandend bevestigde ik onze voorgaande malheur en vroeg of er hulp kon komen want ik zag mezelf niet in het water duiken om met een mes tussen de tanden het vastgelopen touw te gaan ontwarren. We moesten een klein uurtje wachten tot er een autootje op de dijk naast de sluis verscheen. Duiker Henry Wijgerse meldde zich, bekeek de situatie en begon zich daarna in zijn wetsuit te hijsen. Een maal onder het schip had hij het touw in een minuutje of twee los.

Daarna verliep het passeren van de Spooldersluis vlot en konden we de steven richting Friesland wenden. Maar met zo'n twee uur vertraging gingen we het Tjeukemeer of die omgeving niet meer halen dus besloten we te proberen om ergens in de Weerribben de nacht door te brengen.

Het nauwe sluisje van Zwartsluis was nog even een avontuurtje en daarna duurde het nog even om door de dorpjes van de Weerribben te varen wegens twee grote jachten voor ons die extra langzaam voeren maar tegen een uurtje of zeven lagen we dan toch aan de Kalenberggracht, helemaal in het groen met precies één ander jachtje, heerlijk rustig. Onder het eten zagen we zelfs nog een hertje aan de overkant van de gracht voorbijkomen.

Zondag, 21 mei 2023

Het leek weken, niet dagen geleden dat we die ochtend de Linthorst Homansluis passeerden. Het was weekend en dus druk op het water, vooral op het PMK voor Sneek. Maar in de middag kregen we Grou in zicht waar we een proviandstop maakten alvorens door te varen naar onze favoriete ligplek op de Saiterpetten, te midden van de natuur.

We hadden eerst gedacht om de zondag terug naar België te rijden maar het was toch al wat later en we moesten na zo'n lange tocht ook wel wat spullen uit de boot halen. Vandaar het besluit om nog een nachtje af te kicken in een prachtig Fries natuurgebied, ook om dat we eigenlijk best wel moe waren.

Maandag, 22 mei 2023

Na nog een nachtje van de Friese natuur en de stilte genoten te hebben kwam er een einde aan onze mooie tocht. Rond de middag was de auto geladen en met een broodje in de hand stuurden we terug naar Geel in de mooie Stille Kempen.

Epiloog

Terugkijkend op de clubtocht willen we de organisatoren bedanken en ook alle leden die ons tijdens de reis met goede raad en advies geholpen hebben. De ervaring die we konden opdoen was voor ons heel belangrijk en gaf ons het zelfvertrouwen om zonder begeleiding zelf de terugtocht van Yerseke naar Grou te maken. We kijken al uit naar de volgende gelegenheid!

Rudie & José Filon, crew van Valkyacht Bluesette 1160 OK AK